

om natursyn osv. Jeg synes, det er et interessant emne at få belyst. Jeg tror ikke, vi kommer længere med det her. Jeg er helt med på fortsat at diskutere med hr. Ole M. Nielsen, hvad årsagen er. I det hele taget kunne det jo være interessant, efter at regeringen har nedsat et udvalg om den biologiske mangfoldighed i vores natur, at gå meget mere ind i det emne. Det er faktisk et emne, som Folketinget har forsømt i mange år, og sandheden er, uanset hvad man har af årsagsforklaringer, at den biologiske mangfoldighed falder og falder på langt de fleste områder, og at vi ikke lever op til vores internationale forpligtelser på området. Så en fortsat diskussion af årsager og af, hvad vi kan gøre for at imødegå udviklingen, er jeg helt indstillet på.

Hr. Thorkild B. Fransgaard snakker om de store krav, der bliver stillet, og hvad de betyder for vores eksport. Jeg tror nu ikke, selv om jeg godt ved, det er en helt fremmed tankegang for hr. Fransgaard, at man helt kan se bort fra, at store krav på et hjemmemarked skærper koncentrationen i danske virksomheder, så de også har en mulighed for at klare sig bedre og sælge på kvalitet på eksportmarkederne. Det tror jeg faktisk. Det er klart, at på den ene side vil større krav end til konkurrenterne medføre nogle omkostninger, men jeg tror faktisk, det samtidig giver nogle fordele, som mindst opvejer omkostningerne, og som giver eksportmuligheder.

Skal vi fortsat have et så stort landbrugserhverv, spørger hr. Fransgaard også, som vi har i dag. Svaret er fra SF's side et klart nej. Vi ønsker ikke, at Danmark producerer 23 millioner svin om året. Det er efter vores mening ikke bæredygtigt. Det giver en udvikling i det danske landbrug, i det danske landskab, i den danske natur, som vi ikke ønsker at se på. Vi synes, landskabet er blevet grimmere. Vi synes, det giver en lang række miljøproblemer. Vi vil meget gerne have skåret det tal ned, og vi mener, at vi kan eksportere en lang række andre varer, som kan kompensere for det.

Fru Annie Lunde Hansen siger, at vi ikke skal holde studiekreds i Folketinget. Det var jo sådan set heller ikke det, jeg lagde op til. Det var, at fru Annie Lunde Hansen lavede sin egen studiekreds uden for Folketinget.

Til spørgsmålet om, hvad jeg vil gøre for at forhindre, at der kommer en lang række fødevarer ind, der ikke lever op til danske standarder, er svaret, at jeg vil bekæmpe de alt for EU-jubeloptimistiske partier, som vil etablere et indre marked, uden at der først er en politisk

overbygning med krav til sundhed og sikkerhed på plads. Det er ikke mindst fru Annie Lunde Hansens eget parti.

Hvis man havde tænkt sig om, da man lavede fri bevægelighed for varerne, havde man selvfølgelig også lavet regler om, hvordan man kunne stoppe fødevarer, dyr og andre ting inden for det veterinære område, som bringer sundhedsstilen i fare. Det har man desværre ikke gjort, og derfor er der nu kun én vej frem, og det er at presse på for at få højere standarder for EU-reglerne.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Indledningsvis vil jeg sige, at man med denne her forespørgselsdebat har taget hul på et meget stort emne, men også et meget vigtigt emne. Vi kan jo så også se frem til at få en måske mere dybtgående debat, når redegørelsen kommer, og vi kan vel så også forvente, at mange af de ting, der er kommet frem her, vil blive taget med i ministerens redegørelse.

Hvis man starter med at tage udgangspunkt i den danske forbruger, så er der jo ingen tvivl om, at forbrugeren stiller større og større krav til både fødevarerens sikkerhed og til fødevarerens kvalitet. Jeg mener, at man fra landbrugets side har vist en større og større vilje til en dialog mellem landbrug og forbrugere i de senere år. Det tror vi i Dansk Folkeparti er meget vigtigt. Det danske landbrug har altid været kendt for at have en meget høj faglig stolthed og også en stolthed, der ikke bare slutter for enden af deres egen markvej. Så egentlig kan der ikke herske nogen tvivl om, at landbruget lige så vel som forbrugerne er interesseret i, at en videre forarbejdning af råvarerne sker på betryggende vis, således at den danske forbruger kan være sikker på, at når han køber danske landbrugsprodukter, ja, så køber han også fødevarer af kvalitet.

I Dansk Folkeparti finder vi det dybt beklageligt, at Danmark egentlig tabte slaget om madsminken. Her var det jo snæversynede industriinteresser, der fik lov til at triumfere, for både det danske landbrug og de danske forbrugere ønsker jo af hele hjertet rene og sunde fødevarer, og det havde de danske regler hidtil kunnet sørge for i langt højere grad end det, der nu er tilfældet.